

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 330/08
07.02.2008. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Slađane Nakić – Momirović, Milomira Nikolića i Sofije Vagner – Ličenoski, članova veća, u sporu tužilaca AA i drugi, koje zastupa AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije – Ministarstvo unutrašnjih poslova, koje zastupa Republički javni pravobranilac iz Beograda, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Gž. br. 9545/07 od 24.10.2007. godine, u sednici održanoj 7.2.2008. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tužilaca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 9545/07 od 24.10.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P. br. 3976/2006 od 20.4.2007. godine, obavezana je tužena da tužiocima na ime duševnih bolova zbog smrti bliskog lica isplati iznos od po 400.000,00 dinara sa pripadajućom kamatom počev od 20.4.2007. godine. Obavezana je tužena da tužiocima na ime troškova parničnog postupka isplati 269.200,00 dinara, a odbijen je zahtev tužilaca za oslobađanje od troškova plaćanja sudske takse.

Okružni sud u Beogradu je presudom Gž. br. 9545/07 od 24.10.2007. godine preinačio presudu Prvog opštinskog suda u Beogradu P. br. 3976/2006 od 20.4.2007. godine, u stavu prvom, drugom, trećem i četvrtom izreke tako što je odbijen tužbeni zahtev tužilaca kojim su tražili da se obaveže tužena da im na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog smrti bliskog lica isplati iznos od po 400.000,00 dinara sa pripadajućom kamatom od 20.4.2007. godine kao i zahtev tužilaca za naknadu troškova parničnog postupka.

Protiv ove drugostepene presude tužioci su blagovremeno izjavili reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 401. stav 2. tačka 5. ZPP („Službeni glasnik RS“, br. 125/04) Vrhovni sud je našao da revizija nije dozvoljena, obzirom da je izjavljena protiv odluke protiv koje se po zakonu ne može podneti.

Prvom opštinskom sudu u Beogradu, dana 8.5.2006. godine, podneta je tužba radi naknade nematerijalne štete. Tužbenim zahtevom tužioci su tražili da se tužena obaveže da svakom tužiocu isplati po 400.000,00 dinara.

Prema članu 199. stav 1. tačka 2. ZPP tužioci u ovom sporu su obični suparničari, s obzirom da se njihovi zahtevi zasnivaju na bitno istovrsnom činjeničnom i pravnom osnovu. Prema članu 203. ZPP svaki suparničar je u parnici samostalna stranka i njegove radnje ili prepuštanje ne koriste niti štete drugim suparničarima. Analogno tome, pravo na izjavljivanje revizije za svakog od tužilaca zavisi od visine svakog pojedinačnog postavljenog tužbenog zahteva. Prema tome, tužbeni zahtev za naknadu nematerijalne štete odnosi se na potraživanje u novcu, pa se dozvoljenost revizije ceni prema odredbama ZPP koja su važila na dan podnošenja tužbe.

Prema članu 394. stav 2. ZPP („Službeni glasnik RS“, br. 125/04, koji je stupio na snagu 23.2.2005. godine) revizija nije dozvoljena u imovinsko-pravnim sporovima kada se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu, predaju stvari ili izvršenje neke druge činidbe, ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ne prelazi 500.000,00 dinara.

U ovom slučaju, visina svakog pojedinačno postavljenog tužbenog zahteva za naknadu nematerijalne štete, utvrđena na dan podnošenja tužbe 8.5.2006. godine, ne prelazi zakonom propisan limit za izjavljivanje revizije prema članu 394. stav 2. ZPP.

To su razlozi što je Vrhovni sud na osnovu člana 404. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća – sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM

